

היכולת לרצות – מניעים בריאים ולא בריאים ברצון

שלום, אלוהים מברך את כולכם, ידידי היקרים מכל, מבורכת היא השעה.

כוח החיים היצירתי, או עיקרון החיים היצירתי, קיים בכל סביבתכם. הוא כל-יכול [all-powerful] וכולו טוב [all-good]. אם רק תוכלו להתכווץ אליו, תוכלו אתם שבמישור הארצי ליהנות מאושר מושלם מכל בחינה אפשרית. שכן כוח החיים היצירתי לא מאחל לכם אלא טוב בלבד – אם יורשה לי לומר זאת כך. הוא נכון לתת לכם שמחה, חוזק, חיוניות ואושר. מבחינת היקום, אין צורך בקשיים או אומללות.

ברצוני לדון הערב בתנאים-המוקדמים המאפשרים לכם להתכווץ לכוח הזה ובתנאים שמרחיקים אתכם ממנו. אחד התנאים הוא היכולת לרצות [wish, לייחל]. בכל פעם שהיכולת שלכם לרצות נחסמת, במודע או שלא במודע, הגשמה לא יכולה להגיע אליכם. אתם עשויים להשתוקק להגשמה מסוימת בכל מאודכם, עם כל הרצון החיצוני שלכם, אולם כמה גורמים לא מודעים בתוכם פועלים כנגד הגשמת המשאלה.

ראשית, הבה נגדיר [determine] את ההבדל בין מניעים בריאים למניעים לא-בריאים ברצונות. לא נעסוק במניעים של רצונות שהם בבירור לא-בריאים כי הם הרסניים. תחת זאת ניכנס למחוזות עמוקים יותר במיינד ובנשמה, היכן שהסטיות הן סמויות מאוד ולא מתבלטות.

עשוי להיות לכם רצון שהוא לגיטימי לחלוטין, ובכל זאת הוא עשוי להיות לא-בריא. רצונות לא-בריאים ומתוחים [tense] תמיד קשורים לפחד. בתורות מסוימות שומעים הרבה על מצב של אי-השתוקקות [desirelessness], אך במישור שרובכם נמצאים בו אין זה אפשרי. כאן נוכל רק לנסות לגלות את ההבדל בין מה שגורם לתשוקות להיות בריאות לבין מה שגורם להן להיות לא-בריאות.

כלל אחד הוא שבכל פעם שאתם רוצים משהו למען עצמו, הרצון הוא בריא. אך כשאתם רוצים משהו כאמצעי להשגת מטרה, הוא עשוי להיות לא-בריא. אם זהו המקרה, הרצון שלכם נכנס אוטומטית למתח. הוא הופך לצורך, ולפיכך פחד חייב לבוא בעקבותיו.

הרשו לי לתת לכם דוגמה: אם אתם רוצים ביטחון כלכלי במטרה ליהנות ממצב זה, אין בכך שום דבר לא-בריא, למרות שרבים מכם אולי חושבים זאת לרצון אנוכי. נדון בכך בנפרד עוד מעט. אך אם אתם רוצים ביטחון כלכלי במטרה להרשים אחרים, או כדי להפיג הרגשת נחיתות אינהרנטית, אז הרצון הוא לא-בריא: אז הוא הופך לצורך במשהו אחר מאשר ביטחון כלכלי כשלעצמו. המטרה אז מעוותת כדי לשרת צורך אחר מזה שהמטרה אמורה היתה למלא בצורה בריאה. ייתכן שכלל אינכם מזהים שזהו המצב; אתם מרגישים רק צורך דוחק. אתם עשויים למצוא שפע של צידוקים תקפים להסביר מדוע הרצון כה דוחק, בעוד שמתחת לפני השטח המניע האמיתי נותר חבו; והמניע החבוי תמיד גורם לפחד שאולי לא תקבלו את מה שאתם זקוקים לו. ככל שחוסר המודעות למניע גדול יותר, כך הרצון הוא יותר לא-בריא, וכך הוא חוסם לכם יותר את הדרך להגשמה.

תוכלו לומר, "מדוע, אני מכיר אנשים רבים שבהחלט רוצים כסף למטרות נאלחות ביותר, ובכל זאת הם נוחלים הצלחה. הם משתמשים בעושרם כדי לצבור כוח [for power over] על אנשים אחרים, כדי להיות חשובים, ובכל זאת נראה שהם מצליחים". ייתכן שכן, ידידי, אך יש לכך סיבות רבות. ייתכן שלאדם מסוג זה יש פחות מצפון. ככל שהתקדמתם יותר בהתפתחותכם, כך המצפון שלכם מתחזק, ומניעים לא נכונים נרשמים בו בדייקנות רבה. לכן המצפון מציב זרמים אוסרים [prohibitive currents] בדרכה של ההגשמה. אצל אדם פחות מפותח, התערבות כזו מצד המצפון עשויה להיות נעדרת. במקרה כזה, היכולת-לרצות [the wish-capacity] יכולה לפעול גם כשהמניע לא נקי. עצם העובדה שהמניעים הלא נקיים והאנוכיים הם מודעים גורמת לכך שהיכולת-לרצות פועלת היטב. כי כפי שאמרתי, ככל שחוסר המודעות למניעים הלא נכונים גדול יותר, כך רב יותר כוחו של האיסור.

או שאדם יכול להיות בנוי כך שכוחות של הענשה-עצמית והרס-עצמי – שמופעלים על ידי המניעים הלא נכונים – משפיעים עליו, אבל לא כל כך בתחום הכלכלי, אלא בתחום אחר בחייו. עם זאת, אינכם יכולים לאתר את הקשר בין השניים, וקרוב לוודאי שגם האדם הנדון אינו יכול לראותו.

במקביל לכוח החיים הבונה קיים כוח שלילי הנובע מבלבול, מבורות וממניעים לא נכונים. האישיות שלכם רושמת לעצמה בדייקנות רבה את כל הרצונות, הנטיות והמניעים שלכם. ייתכן שאינכם מודעים לכך בזמן הרישום, אך הרישום קיים אצלכם בלא-מודע. אם יש בכם מניעים שגויים או מבלבלים שהם אנוכיים [self-serving] וגורמים נזק לאחרים – גם אם הם סמויים ביותר – התוצאה היא זרמים הרסניים. זרמים הרסניים אלה יכולים למנוע את הגשמת המשאלה המודעת, או להשפיע בצורה שלילית על תחום אחר שאתם רוצים בהגשמתו; הרצון בהגשמה זו עשוי להיות מודע או לא, אך עמוק בתוכם אתם יודעים

שמשוהו אינו כשורה במשאלה שלכם ולכן אתם אומרים לעצמכם – אף שלא במחשבה מודעת – "לא מגיע לי לקבל את הדבר שאני מייחל לו".

האנושות מבולבלת מאוד בשאלה מה אנוכי ומה לא-אנוכי. נניח שאתם רוצים בריאות מושלמת. בתפילה לכך, או פשוט במודעות לכך שאתם רוצים את המצב הזה, עשויות להיות לכם מחשבות כמו: "זה אנוכי. אין לי שום זכות לרצות כל כך חזק לקבל משהו שמועיל רק לי בלבד. מי אני שמגיע לי דבר כזה?" בהינתן הסתייגויות אלה, היכולת-לרצות לא יכולה לפעול בכם באופן מלא. בחשיבה כזו – לא מודעת ככל שתהיה – יש הרבה שקר ושגגה, ידידי.

לעתים תכופות אתם מאמינים שדבר כלשהו הוא אנוכי, אף שבמציאות אין כאן שום קשר לאנוכיות. אך כאשר, בגאווה-הקטנונית, אתם מייחסים לעצמכם חשיבות בלי כל פרופורציה, אין לכם מושג שאתם מרוכזים בעצמכם ואנוכיים. לרצות בריאות משום שכאשר אתם במלוא כוחכם, במלוא המרץ והחיות שלכם, אתם יכולים להגשים יותר ולתת יותר – לאחרים ולעצמכם – ודאי שאין בזה שמץ של אנוכיות, גם אם נראה שהדבר משרת רק אתכם לבדכם. אבל אם אתם לא באמת רוצים בריאות כדי להועיל לאחרים באופן ישיר, אלא רק משום שאתם רוצים ליהנות מבריאות, גם משאלה זו לא חייבת להיות אנוכית.

לעומת זאת, אם אתם רוצים בריאות במטרה להזיק לאחרים, גם אם בסמוי מאוד, אז יהיה זה אנוכי. כשאני אומר להזיק, אין כוונתי למוכן הברור מאליו. אני מתכוון למשל לכך שהרצון להרשים אחרים גם הוא מזיק. מה קורה כשאתם יוצאים [set out to] להרשים אחרים? אתם עלולים לעורר קנאה – ואתם עשויים ליהנות מן הקנאה הזו. היא גורמת לכם להרגיש חזקים ורבי עוצמה על חשבון קטנותו של אדם אחר. עכשיו, ייתכן שהדבר לא קורה לעתים קרובות בנושא הבריאות, אך זהו מסוג הדברים שקורים בכל פעם שמתעורר בכם הצורך להשוויץ [show off] בפני אחרים.

וכך אנו חוזרים לנקודה שהעלינו בהתחלה; כאשר המטרה לא רצויה למען עצמה, אלא כדי לשרת משהו אחר – כלומר את הצורך שלכם להרשים אחרים, להפוך את עצמכם ל"גדולים יותר" או ל"טובים יותר", לראויים לקנאה בעיני אחרים. אתם מבינים, מניע שגוי ומזיק ברצון, לא חייב להיות רע במפורש, או רצון לגרום הפסד חומרי לאדם אחר. גאווה-הקטנונית, הצורך להיות מעל לאחרים, גם אם הוא קיים רק בצורה סמויה, די בו כדי לעוות את המניעים שלכם לכלל מניעים לא-בריאים. לכן ההגשמה שלכם נחשמת, היכולת-לרצות נפגעת אצלכם.

על מנת למנוע כל חוסר הבנה אפשרי, הרשו לי להדגיש שוב שלא בכל המקרים זרמי ההענשה-העצמית מתייחסים לתשוקה מודעת, אם כי התשוקה עשויה לכלול מניעים לא-בריאים בנוסף למניעים בריאים ומודעים. כוחות של הרס עצמי והענשה-עצמית, שמגיחים מן הנפש ברגע שנרשם בה מניע שגוי, עשויים לעסוק במשאלה אחרת שהגשמתה יקרה ללבכם. ייתכן אפילו שמדובר בהגשמת משאלה שאינכם מודעים לה.

ייתכן שקשיים מסוימים מכבידים על חייכם ואתם מתייחסים אליהם כאל מובן מאליו, אף שהדבר לא מונע מכם להתרעם ולהתקומם נגדם. פשוט לא עולה בדעתכם לרצות מצב עניינים אחר בדרך בונה וחיובית – שכוללת חיפוש והבנה של המחסומים הפנימיים והאיסור שהצבתם. רק אז תוכלו להביע משאלה שתהיה נקייה באמת מן המכשולים הנובעים מתפיסות שגויות.

לכם שנמצאים בנתיב זה יהיה מועיל מאוד להבהיר לעצמכם מה הם הרצונות האמיתיים שלכם. אז יתברר לכם שלעתים קרובות, מה שאתם רוצים במועד אינכם רוצים בו לגמרי, בלי ספקות ומגבלות, בלי חששות ופשרות. חלק בכם רוצה את ההגשמה, אך חלק אחר לא. מטרתו של חיפוש זה היא להיעשות מודעים לחלק שלא רוצה, ולחקור את הסיבות להיסוס ולחוסר הוודאות.

הענשה-עצמית על מניעים שגויים ונסתרים היא רק סיבה אחת לאיסור שהצבתם על היכולת-לרצות. קיימת למשל הסיבה הנוספת, שהדבר שאתם רוצים גובה מחיר. באופן לא מודע ייתכן שאינכם מוכנים לגמרי לשלם את המחיר – המחיר האמיתי, לא המחיר החיצוני. תכופות, המחיר החיצוני מודגש יתר על המידה כפיצוי על חוסר הנכונות הפנימית לשלם את המחיר במובן העמוק והאמיתי. לפיכך הבעיה היא כפולה: כלפי חוץ ובמודע אתם רוצים משהו באופן מתוח, בעוד שכלפי פנים ובלא מודע אתם מהססים ולא רוצים חלק מהדבר. ככל שחזק יותר החלק הלא-מודע, כך המאמץ החיצוני שלכם נעשה מתוח יותר. אינכם ערים לכך שבאופן לא מודע אתם לא רואים ערך בהגשמה הזו אם אי אפשר לקבל אותה בלי לשלם את המחיר המסוים שהיא דורשת. אתם מטילים כך ספק בערכה של המטרה.

בכל מקום בו ההיגיון הזה פועל בחשאי בלא-מודע שלכם, שם אתם לא בוגרים. הדבר כבר ידוע לכם היטב בשלב זה. ואדם לא בוגר רוצה את הבלתי אפשרי. לילד לא יכולה להיות תחושת אחריות של מבוגרים, הכוללת בכל עת את המודעות שהכל גובה מחיר. החלק הלא בוגר באישיותכם מקווה כנגד כל הסיכויים שאולי בכל זאת אפשרי לקבל את מה שהוא רוצה, בלי צורך לשלם את המחיר. ועד שאתם בטוחים לחלוטין שהדבר לא יכול להיות, אתם דוחים את הגשמת-המשאלה על ידי הצבת מחסומים.

מצאו את ההגיונות [reasonings] הפנימיים והנסתרים האלה, חקרו אותם מקרוב והשלימו עמם בהתבסס על האינטלקט הבוגר יותר שלכם. גלו באופן ספציפי: מה הם הרצונות שלכם? מדוע אתם רוצים אותם? מה יהיה המחיר הנדרש? האם אתם מוכנים לגמרי, בלי הסתייגות, לשלם מחיר זה? אל תכריחו את עצמכם לומר, "כן, אני מוכן", כאשר מבחינה רגשית אתם לא מוכנים. כל עוד אינכם מוכנים באמת לשלם את המחיר בלי לאלץ את עצמכם, זה בכל מקרה לא יעבוד. אך עכשיו לפחות תבינו מדוע אינכם יכולים לקבל את מה שאתם רוצים רק בחלק מהאישיות שלכם.

תיווכחו שאיש מלבדכם לא מונע מכם את ההגשמה. הכרה [recognition] זו תהיה בריאה והיא תעזור לכם להימנע מרשמים שגויים נוספים לגבי אלוהים, הגורל והחיים. אתם תתנו לעצמכם זמן לצמוח למצב ההתפתחות הנחוץ, שבו שלם את המחיר לא יהיה קשה, או משהו שנראה כחיסרון. תהיו מסוגלים לעבוד באופן רגוע על הסיבות, שכעת הן כבר גלויות, מדוע נראה [לכם] קשה כל כך לשלם מחיר מסוים או לקבל באופן כללי את העיקרון.

כשאתם חוקרים את עצמכם לאורך הקווים האלה, אתם תמצאו גם מניעים שגויים, לא טהורים, אנוכיים ולא-בריאים בתשוקות שלכם, שאינם מכוונים כלפי המטרה עצמה. בכך שתגלו את המניעים האלה ותתמודדו עמם בכנות, תפטר את עצמכם אוטומטית מדרגה מסוימת של הרס-עצמי.

אני מבין שאותם חברים שאינם פעילים בנתיב זה לחיפוש-עצמי יפרשו ברמה חיזונית את מה שאני אומר. לפיכך אולי נראה להם שהדברים חוזרים על עצמם, כי לעתים קרובות אמרתי מלים דומות. אך אלה שממשיכים לעבוד ברציפות ומתקרבים לרמות העמוקות יותר בנשמתם יגלו במילים אלה משמעות וערך חדשים. לכן בדקו את התגובות הרגשיות שלכם לרצונות מסוימים. לא אוכל להדגיש בהטעמה מספקת עד כמה חשוב יהיה זה עבורכם. משם תוכלו להמשיך הלאה. לא תדעו הקלה עד שלא – ואם לא – תגלו בתוך עצמכם את מה שמונע את ההגשמה. עשויות להיות מספר סיבות נוספות לכך, אבל ההרגשה שאתם לא-ראויים, ואי רצון לשלם את המחיר, אלה הם שני הגורמים הבסיסיים שעומדים בדרך [אל ההגשמה]. כל המכשולים האחרים נובעים – ישירות או בעקיפין – משני גורמים אלה.

הבה נחזור להרגשה הזו, להיות לא ראויים [undeserving], שאינה אלא הרגשת נחיתות. רק לעתים נדירות רגשות כאלה מתבססים על מה שאתם חושבים על עצמכם במודע. לעתים תכופות אינכם יודעים אפילו מדוע יש לכם רגשי נחיתות מסוג זה. הם עשויים שלא לעלות כלל וכלל בקנה אחד עם הדעה המודעת שלכם על עצמכם. חוסר הידיעה מדוע אתם מרגישים נחיתים כל כך גורם לכם להרגיש את חוסר התקווה הגדול כל כך. אילו רק ידעתם מדוע, יכולתם להסתגל לכך, אם מדובר במשהו בכך שאינכם יכולים לשנות. אם תקבלו זאת, רגשי הנחיתות המכרסמים ייפסקו. לחלופין, אם ניתן לשנות, תוכלו להתחיל לעשות את השינוי. אך היות שאינכם יודעים מהו הדבר, אתם נותרים חסרי תקווה. שום ודאות לא קשה כל כך לשאת כמו חוסר ודאות.

הרשו לי לומר לכם ידידי שאף פעם אינכם מרגישים נחיתות בגלל משהו שאינכם יכולים לשנות. לא משנה כמה קשה עשוי המשהו הזה להיות, הוא כשלעצמו לא דוחף אתכם לייאוש שמעוררים רגשי הנחיתות – בתנאי שהעמדה שלכם סביב זה היא בריאה, ובלי אלמנטים נסתרים. זכרו זאת. הסיבות האמיתיות לרגשי הנחיתות שלכם הן הסטיות הקטנות שנובעות מהניסיון להונות את עצמכם. סטיות אלה נרשמות, אך כל עוד רישומן מתרחש רק בלא-מודע, הן מתבטאות בהרגשת נחיתות. זו הסיבה מדוע האדם מאבד את רגשי הנחיתות כשהוא מגלה את סטיותיו הלא מודעות ומשלים עמן.

הרשו לי לחזור אל הדוגמה הזו, לרצות ביטחון כלכלי. נניח שאתם רוצים ביטחון כלכלי כדי להרשים את אלה שהשפילו [humbled] אתכם – או אלה שאתם חושבים שהשפילו אתכם. מניע שגוי זה, שייתכן שאינכם מודעים לו, יגרום אז לרגשי נחיתות בתוכם, אף שכל המטרה של הרצון הזה היא לסלק את רגשי הנחיתות. במילים אחרות, אתם מחפשים את התרופה הלא נכונה באופן עיוור, נבער וחסר בגרות.

אתם יכולים להיות בטוחים למדי, ידידי, שהסיבה היחידה לרגשי הנחיתות היא הונאה-עצמית באשר למניעים שלכם: מדוע אתם רוצים או עושים דברים מסוימים. כשאתם מתמודדים ישירות עם מה שקיים בתוכם, לא משנה עד כמה הרצון, המעשה או העמדה אינם מושלמים, תסביך הנחיתות חייב להיפסק בדיוק באותה המידה שבה אתם כבר רואים את עצמכם בבהירות אובייקטיבית. ייפסק הצורך שלכם לרצות את הדברים כאמצעי להשגת מטרה, [כלומר לרצות דבר אחד] כדי להשיג דבר אחר.

אם אתם חושקים בעושר משום שאתם רוצים להיות עשירים, אין זה אמצעי להשגת מטרה. אך אם אתם חושקים בעושר כדי להפיג תסביך נחיתות, אזי אתם רוצים את העושר כדי להגשים משהו שאינו עומד ביחס ישר למטרה עצמה. כשאתם נוהגים כך, אתם רצים סחור-סחור באחד מאותם מעגלי קסמים שליליים מפורסמים: המניע השגוי גורם לכם להרגיש אף יותר נחותים. ואז, בסיבוב הבא, על מנת לסלק את ההרגשה הזו, אתם מחזקים את המניע השגוי, מתוך אמונה שעוד מאותו הדבר עשוי להיות התרופה. כדי להפסיק את הריצה הנואשת סחור-סחור, התחילו לראות בבהירות את המניעים שלכם, את הרצונות שלכם, ואת מה שאתם רוצים שאֵלה יעשו בשבילכם. עשו זאת בראייה צלולה ובכל הכנות שאתם מסוגלים לגייס.

אתם מבינים ידידי, שום דבר לא צריך לעמוד בדרככם להגשמה מלאה, אולם הסטיות וההונאות-העצמיות עומדות בדרך. אם תוכלו רק להבהיר את העניין, תוכלו אז להתכוון לכוח הקוסמי הגדול והמרענן העומד לרשותכם. הוא קיים בכל, סביבכם ובתוכם. הוא קיים באופן בלתי אישי, כמו כל החוקים הרוחניים. אדם שיכול להתכוון אליו יכול לקבל אליו גישה ולהפיק ממנו תועלת. אלה שלא מצאו את האמצעים, את הזרמים ואת המפסקים הפנימיים שהיו מאפשרים להם להתכוון אליו, יעברו ליד הכוח הזה בלי שיוכלו להיות מושפעים ממנו.

אתם רואים את ההשלכות של זה? אם תוכלו להבין באמת מה אני אומר, תיווכחו שחוקים לא-אישיים אלה הם מיטיבים [kind] וטובים לחלוטין. אין שום אכזריות בעובדה שאתם רשאים לבחור מרצונכם החופשי האם ליצור קשר עם חוקים אלה, או האם להתנוון ולהישאר בעיוורון הישן.

הראיתי לכם פעם נוספת עד כמה חשוב לדעת/להכיר את עצמכם במחוזות העמוקים ביותר בתוך הווייתכם. ידע שטחי אין בו די. כן, עזרה רוחנית אישית קיימת אף היא, כמו העזרה שאנו מורשים לתת. היא למען כל אלה שמבטאים רצון אמיתי לצמוח ולהשתנות. הם מקבלים את העזרה האישית שבלעדיה לא ניתן להשיג את הכלים הנחוצים להסרת מה שעומד בדרכם. באמצעות העזרה האישית, הם יהיו מסוגלים יום אחד לקחת נתח מהכוחות השפירים והלא-אישיים העומדים לרשות כל ההוויות ביקום. עקרונות, כוחות וחוקים קוסמיים קיימים בצורה לא אישית למען כולם בלי הבדל. אם רק תתפסו את משמעות/חשיבות הדבר, דימוי-האל הנורא, שבדרך כלל מופיע אצל אנשים, יעלם אוטומטית.

בכל פעם שאתם במצב קשה, בחוסר תקווה וכמיהה, בייאוש ובדיכאון, כל עוד קיים בתוכם דימוי-אל שקרי, אתם ממשיכים להאשים את אלוהים, באופן לא מודע אולי. אתם מאמינים שאיכשהו, הוא זה שהעניש אתכם. או שאתם חושבים, במקרה הטוב, שהוא ראה בזה הכרח, כמבחן עבורכם. דבר זה נכון רק בחלקו. ניתן לומר שקושי הוא מבחן במובן זה שהטעויות שלכם יכולות להיות התרופה שלכם, אם אתם מחזיקים בעמדה הנכונה כלפי החיים ורוצים אחריות-עצמית. אחרת, הקושי לא יהיה אפילו מבחן. אולם יום אחד תגיעו לנקודה שבה תתחילו לחפש את התשובה בתוך עצמכם ולא בחוץ. אז, ניסיון העבר שלכם יקבל משמעות חדשה: הוא יהפוך לתרופה רטרואקטיבית, ובאופן זה, למבחן. אך הוא לא יהיה תרופה עד שלא תגיעו לנקודה שבה תבינו באופן מוחלט מה פירושה של אחריות-עצמית.

הרבה מאוד אי הבנה קיימת סביב נושא האחריות-העצמית. תמיד אנחנו מתאמצים לחלץ אתכם מאי ההבנות שלכם. אנחנו חייבים לנסות למנוע [מצב שבו] אמת כלשהי תנוצל על ידי תגובות לא-מודעות, לא-בוגרות ולא-בריאות שלכם. שכן אם אתם משתמשים בה [באמת זו] באופן הזה, היא כבר לא תהיה אמת. במקרה של אחריות-עצמית, עיוות מסוג זה יכול להתרחש על ידי קישור הקונספציה הזו באופן לא בריא להאשמה-עצמית, לאשמה ולרגשי נחיתות. אתם עלולים לומר לעצמכם, "היות שהאחריות על עצמי היא כולה שלי, אני אשם אפילו יותר". זהו דבר הרסני ביותר; הוא שגוי מאוד, ידידי. זוהי אי הבנה מוחלטת.

אני יודע שהדבר אולי נשמע סותר ומבלבל לכמה מכם, אך אלה שעקבו אחרי עד כאן יבחינו בהבדל הדק והעדין. להצהיר על עצמכם שאתם אחראים על חייכם ולחפש את התרופה לעמדות ולקונספציות שגויות מהעבר, זו פעילות שהיא לחלוטין בונה ומחזקת. אך להרגיש אף יותר אשמים ונחותים משום שאתם הם אלה שאחראים על חייכם, ולהרגיש משום כך חסרי תקווה יותר מתמיד, זהו דבר הרסני ומחליש.

ידידי היקרים, הניחו למילים אלה להעניק לכם תמריץ חדש והבנה חדשה. חרף הוודאות שלא תהיו מסוגלים להתכוון באופן מידי אל הכוח האוניברסלי הגדול בכל היבטי החיים שלכם, לאט-לאט ובהדרגה, תתחילו להסיר את מה שמונע מכם להתחבר אליו. אתם תתקרבו אל הקשר [contact] הנחוץ לכם כדי לקחת לעצמכם נתח מהכוח הנפלא הזה, ואז להיות בתוכו, במקום מחוצה לו.

לא תחוו שינוי פתאומי. אך כפי שרבים מכם יאשרו, אתם מתקרבים לכוח החיים והנמרצות/רעננות בעצם העובדה שאתם כנים עם עצמכם בצורה מוחלטת ובדרך הבונה. רובכם חוויתם זאת מדי פעם. ידוע לכם איזו הרגשה נפלאה היא זו. ככל שגדולה ההתנגדות שעליכם להתמודד איתה מהחומר שכבר מוכן לעלות אל פני השטח, כך גדולה יותר ההקלה שתחוו כאשר הוא יעלה בסופו של דבר אל פני השטח. אף שתהיו חייבים לומר לעצמכם, "כן, המניעים או העמדות האלה הם שגויים", אתם תדעו ביתר כנות שאתם לא מסוגלים עדיין להרגיש אחרת. אולם כנות-עצמית זו תעניק לכם כוח, ביטחון וכבוד-עצמי. נדרשת לא רק הכנות לראות שקיימים בכם מניעים ועמדות שגויים, אלא גם הכנות הנוספת לדעת שאינכם יכולים לשנות אותם בבת אחת. זוהי העשייה הפנימית הבונה ביותר שניתן לאמץ.

אחרי זיהוי של דבר-מה בעל חשיבות, היזהרו מן העמדה שמאמינה שאתם יכולים לשנות מיידית את הרגשות שלכם רק משום שעתה אתם יכולים לראות ולהעריך אותם בבהירות. היו בעלי כנות נוספת וחוכמה להבין שהצמיחה מתרחשת באיטיות. השתמשו בזיהוי והוקירו אותו, והמתינו לרגשות שלכם עד שיתבגרו. כשאני אומר "להשתמש ולהוקיר" את הממצאים שלכם, הכוונה היא לא לאפשר להם לחזור ולהתחבא שוב, כי אז יהיה עליכם לעשות את כל העבודה מחדש. העבודה עשויה להיות קלה יותר מאשר בפעם הראשונה, אבל זהו בכל זאת בזבוז זמן שניתן למנוע, אם אתם נשארים מודעים לממצאים שלכם בלי

להיחפז או להילחץ, אלא רק לטפח את המודעות. אתם זקוקים לתזכורת המתמדת הזו, משום שהתגליות חומקות מן המודעות במהירות רבה.

גם אין מה לדמיין שתוכלו לדלג על תקופת הצמיחה הזו אם תדחקו ברגשות שלכם ותהיו חסרי סבלנות אל עצמכם. הישארו מודעים לזיהויים שלכם והשתמשו בהם בזמן ההתבוננות היומיומית בתגובות שלכם. היו מודעים לכך שהתגובות אינן יכולות להשתנות בבת אחת. צמיחה מתרחשת דרך התבוננות-עצמית מזוויות שונות. אם תמשיכו בדרך הזאת, המודעות שלכם לתגובות לא מושלמות או לרגשות אנוכיים לא תדכא אתכם.

אני מבטיח לכם שאם זיהוי שלילי כלשהו לגבי עצמכם מדכא אתכם, חייב להיות משהו שגוי בעמדה שלכם. במקרה כזה, הביאו את הבעיה אלי או לפגישות הדימוי [image sessions] שלכם. הדגש חייב אז לעבור מהחשיבות של הזיהוי עצמו, אל העמדה שלכם כלפי ממצאים שליליים בתוך עצמכם. אני חוזר, אם העמדה שלכם נכונה, ככל שהזיהוי מעורר בכם יותר "חוסר נוחות", כך גדולים יותר ההקלה והשחרור שהוא יגרום לכם. אם לא זה מה שקורה, עליכם לבדוק את הסיבה מדוע לא, ולגלות היכן ואיך העמדה שלכם שגויה. במהלך החיפוש אתם עשויים למצוא תגובות שרשרת, שבהתחלה, אולי יהיה נראה כאילו הן מרחיקות אתכם מהנושא המקורי. אך יש חשיבות עליונה לגלות אותן ולהתייבב מולן. כשהמכשול הזה מוסר, הזיהויים שנוגעים בטבעכם הנמוך יהפכו לאירוע משמח.

עכשיו רק עוד עצה אחת לגבי עבודת החיפוש-העצמי שלכם. רבים מכם מאמינים שכדי למצוא את עצמכם, כדי לחקור את הלא-מודע, עליכם לחפור ולמצוא ידע שנמצא רחוק כל כך מהישג ידכם, עד שאינכם יודעים היכן להתחיל לחפש – דבר שעלול להשאיר אתכם אובדי עצות. אתם גם מצפים למצוא משהו מדהים ומטלטל. כן, דבר כזה עשוי לקרות מדי פעם, אף כי בדרך קצת שונה מאיך שאתם חושבים.

אל תיגשו לחיפוש עם הרעיון שאתם אמורים למצוא משהו שאין לכם עליו שום מושג. המשימה פשוטה מזה בהרבה. אתם תמצאו את התשובות על ידי התבוננות בתגובות וברגשות היומיומיים שלכם בעניינים הבנאליים ביותר. אתם מותנים כל כך לא לתת שום תשומת לב לשאלה איך אתם מגיבים לאנשים, או איך אתם מרגישים בסיטואציות מסוימות בחייכם, עד שהרבה מאוד דברים שיכולים היו להיות בעלי ערך עצום בעבודתכם, פשוט עוברים לידכם בלי משים. למדו במקום זאת לחקור את התגובות הללו, ושאלו את עצמכם מה הן אומרות ואיזו משמעות נוספת עשויה להיות להן. מה משתמע מהן? מה עומד מאחורי הרגשות שנרשמים בכם בתקריות המזדמנות בצורה הרגילה ביותר בחייכם? מהו הרגש שנרשם בכם ראשון ומה עומד מאחוריו? אינכם אמורים לחפש משהו רחוק וחבוי עמוק. הדברים האלה יגיעו גם הם, אך התחילו במה שמצוי בפועל על פני השטח ושכלל אינו לא-מודע. פשוט לא הקדשתם לו כל תשומת לב עד היום. התחילו לשים אליו לב עתה. מכאן והלאה אתם תמשיכו בהדרגה אל מה שחבוי ברמות העמוקות יותר. חקר הלא-מודע מתרחש באותה הדרגתיות כמו הצמיחה. אין צלילה פתאומית.

ועתה ידידי אני מוכן לשאלותיכם.

שאלה: תהיתי אם תוכל להסביר בקשר לתנועות החדשות השונות שטוענות שיש קיצור דרך המאפשר לקחת נתח מכוח החיים, פשוט על ידי שמחליפים אמת באי-אמת.

תשובה: לרוע המזל, אין זה פשוט עד כדי כך, שכן האישיות האנושית היא מנגנון מורכב וסבוך ביותר. אם היתה זו רק שאלה של החלפת אמת אחת באי-אמת, אז בסדר. אבל האם אתם תופסים כל הזמן מהי האמת? עליכם לגלות את האמת. ובטרם תוכלו לגלות את האמת האוניברסלית הגדולה, עליכם לגלות את האמת שלכם עצמכם. זוהי הדרך היחידה להגיע אל האמת האוניברסלית. לא ניתן לרכוש אותה מבחוץ על ידי למידת דברים, או על ידי ביצוע טקסים מסוימים, או מה שלא יהיה. אתם יכולים להגיע אליה רק על ידי התבוננות בעצמכם ובתוככם. ואני בקושי צריך לומר – וכולכם תסכימו איתי ברצון – שלא קל לגלות את האמת שלכם, את ה"אמת" המעוותת והזמנית שלכם. מה שאולי נראה לכם כאמת/נכון היום – וזה יכול אפילו להיות האמת/נכון ברמה מסוימת כחצי-אמת או כרבע-אמת – עשוי שלא להישאר נכון/אמת מחר, אחרי שרכשתם ידע נוסף, לא רק באופן כללי, אלא גם אודות עצמכם. רק אחרי שהסרתם את כל שכבות הכזב וחצאי-האמיתות, את העיוות והבלבול, רק אז יכולים האמת האוניברסלית הגדולה, בנוסף לכוח החיים, לקבל גישה אל נשמתכם.

אינני אומר שרבות מהתנועות החדשות לא מביאות משהו טוב, ובכוונתי להסביר כעת מתי השיטות האלה מצליחות לקצר את הדרך. אף אדם לא נמצא באי-אמת ובסטייה או חוסר-שלמות בכל תחומי אישיותו. חוסר-שלמות מוחלט בבן אדם קיים לא יותר מאשר שלמות מוחלטת. במישור ארצי זה מתגלמים רק אלה שיש בהם ערבוב. לכולכם יש גם יסודות בריאים בתוכם. אם אדם מצטרף לתנועה כמו זו שאתה מתאר ולומד תרגולים מסוימים, בתחומים שבהם הוא היה בריא בכל מקרה ושהם הוא זקוק ל"דחיפה חיצונית" קטנה בלבד, הוא יגיב. אך הוא לא יכול להגיב כאשר בעיותיו טמונות בתחומים לא מנוקים. אין קיצורי דרך. הייתי אומר שהנתיב הוא קיצור דרך. ה"קיצור" הנמרץ ביותר שקיים! זמן הוא עניין יחסי. השנים הנחוצות לכם ללמוד להכיר את עצמכם ולרכוש אחיזה איתנה בחיים נחשבות למשך זמן קצר עד מאוד.

בתנועות שאתה מתאר יש אולי דברים נכונים וגם אמיתות משלהן. הן גם עשויות לעורר בני אדם למודעות רחבה יותר; והן גם עשויות להועיל היכן שיש לאנשים יסודות בריאים בתוכם מלכתחילה, יסודות שבגלל חוסר תמריץ ובגלל בורות אינטלקטואלית לא יכולים להתגלות. אך היכן ששוררים בנשמה סטיות, סיבוכים ובלבול, אין דרך אחרת אלא עבודת החיפוש וכאבי הצמיחה. זו דרך טובה, אין טובה ממנה. אם תחשוב בצורה אובייקטיבית, בוודאי תראה שכך.

הניחו לי לברך את כולכם בכוח המסוים שעוזר לכם לפתוח בתוכם את היכולת-לרצות ושמעניק לכם את הכוח לטהר יכולת זו. קבלו את הכוח הזה כדי שתוכלו להתכוון אל הכוח האוניברסלי הגדול אשר עומד לרשותכם, אם רק תלמדו איך להשתמש בו. התברכו בכוח זה ידידיי, כך שמעט מעט, כולכם תיהנו מן החיים המפוארים שאפשריים אפילו במימד [sphere] הארצי הזה. למדו ליהנות גם מן העבודה הרצינית וההגונה שמובילה לכך. אל תשאפו לניסים, לתכסיסים ולקיצורי דרך אל האושר. הם לא ייתכנו. היו מבורכים, היו בשלום, היו באלוהים!

נערך על ידי גיודית וגיון סאלי